

der, naar denne Lov træder i Kraft, nyde eller have nydt Understøttelse af Fattigvæsenet, falde ind under Lovens Bestemmelser, hvis Understøttelsen først er begyndt efter det 60de Aar og vedkommende i de sidste 10 Aar, før denne begyndte, har opfyldt de under dette Litra anførte Betingelser samt i øvrigt fuldstgør de i Loven for Opnaaelse af Alderdomsunderstøttelse givne Forrifter. Den Understøttelse, der er ydet ham efter det 60de Aar, betragtes i saa Fald overfor den understøttede ikke som Fattighjælp.

§ 3.

Begæring om Alderdomsunderstøttelse indgives i Kjøbenhavn til Magistraten og udenfor Kjøbenhavn til vedkommende Kommunalbestyrelse. Begæringen, hvortil Blanketter, affattede efter en af Indenrigsministeren foreskreven Formular, erholdes hos de nævnte Myndigheder, skal indeholde de til Bedømmelsen af den paagældendes Afgang til Understøttelsen nødvendige Oplysninger. Begæringen skal være ledsaget af de Legitimationspapirer og øvrige Bevisligheder, som Andrageren kan fremskaffe, og skal være forsynet med en af ham paa Tro og Love underskreven Erklæring om, at dens Indhold er overensstemmende med Sandheden. Er han ude af Stand til at udstede en saadan Erklæring, skal Rigtigheden af de i Begæringen indeholdte Oplysninger være attesteret af tvende med Forholdene nøje kendte Personer, hvis Troværdighed, om fornødent, bevidnes af Øvrigheden.

§ 4.

De i § 3 nævnte kommunale Myndigheder undersøge de indkomne Begæringer. Til Brug ved Undersøgelsen skal uden Betaling meddeles Udskrifter eller Attester af Rets- og Øvrighedsprotokoller, Kirkebøger og deslige, samt Bistand ydes af Øvrigheden. I fornødent Fald kan der optages Politiforhør over Andrageren og andre, der maatte kunne meddele Oplysning. Efter endt Undersøgelse bestemmer vedkommende kommunale Myndighed, om Andrageren har Krav paa Alderdomsunderstøttelse, og i saa Fald, hvad og hvor meget der skal ydes ham.

Den Hjælp, som det bliver nødvendigt forinden Sagens endelige Afgjørelse at tilstaa den paagældende, betragtes, for saa vidt han findes berettiget til Alderdomsunderstøttelse, som en Del af denne, i modsat Fald som Fattighjælp.

§ 5.

Understøttelsen bør udgøre, hvad der til enhver Tid behøves til den understøttedes og Families nødvendige Underhold eller til Kur og Pleje i Sygdomstilfælde, men kan i øvrigt bestaa saavel i Penge som i Naturalydelser og, hvor Omstændighederne tale derfor, i Anbringelse i særlig dertil bestemte Asyls eller lignende Anstalter.

De Regler, som overfor trængende i Almindelighed gælde for Sognerejser, for Benyttelsen af Væger og Jordemødre og for Bederlag til saadanne samt for Begravelshjælp, gælde ogsaa overfor Personer, som understøttes i Genhold til nærværende Lov.

§ 6.

For saa vidt den understøttedes Trang ikke har været begrundet i midlertidige Aarsager saasom forbigaaende Sygdom, Arbejdsløshed og deslige, beholder han den ham den Gang tilstaaede Understøttelse, saa længe hans Forhold blive uforandrede.